eul_wid: bls-ad

Ἀκουσίλαος ὁ Ἀργεῖος · Acusilaus of Argos

Fragments on Cosmogony

Ἀποσπάσματα περὶ Κοσμογονίας

Period: *Ἀρχαϊκή* Archaic
Dialect: *Ἰωνική* Ionic (frg)
Domain: *Ἱστορία* History
Format: *Συναγωγή* Collection

1 DAMASC. de princ. 124 [I 320, 10 R.] Ἀ. δὲ Χάος μὲν ὑποτίθεσθαί μοι δοκεῖ τὴν πρώτην ἀρχὴν ὡς πάντηι ἄγνωστον, τὰς δὲ δύο μετὰ τὴν μίαν· Ἔρεβος μὲν τὴν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν Νύκτα ... ἐκ δὲ τούτων φησὶ μιχθέντων Αἰθέρα γενέσθαι καὶ Ἔρωτα καὶ Μῆτιν ... παράγει δὲ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεῶν πολὺν ἀριθμὸν κατὰ τὴν Εὐδήμου ἱστορίαν [fr. 117]. PHILOD. de piet. 137, 13 p. 61 G. Ἀ. δ’ ἐκ Χάους πρώτου τἆλλα.

2 PLATO Symp. 178B Ἡσίοδος [Theog. 116] πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι [αὐτὰρ ἔπειτα Γαῖ’ εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί, ἠδ’ Ἔρος φησί] ⟨καὶ⟩ μετὰ τὸ Χάος δύο τούτω [γενέσθαι], Γῆν τε καὶ Ἔρωτα. [Παρμενίδης δὲ τὴν Γένεσιν λέγει ‘πρώτιστον ... πάντων‘ 28 B 13.] Ἡσιόδωι δὲ καὶ Ἀκουσίλεως ξύμφησιν. οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι.

3 SCHOL. THEOCR. arg. XIII [aus Theon] ἀμφιβάλλει, τίνος υἱὸν εἴπηι τὸν Ἔρωτα· Ἡσίοδος [Theog. 120] μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης [fr. 43 D.] Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης, Ἀ. Νυκτὸς καὶ Αἰθέρο ς.

4 ETYM. M. S. V. Κοῖος [=SCHOL. HESIOD. Th. 134] οὗτοι δὲ Τιτᾶνες καλοῦνται καὶ Τιτανίδες, ὡς Ἀ.

5 PHILOD. de piet. 92, 12 p. 43 G. Ὅμηρος [B 26] μὲν γὰρ οὐ μόνο ⟨ν τοὺσ⟩ Ὀνε ⟨ίρο⟩ υς ἀγγέλους τῶν θεῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑρμῆ Δ ⟨ιὸς ἄγ⟩ γελόν φησιν εἶναι καὶ τὴν Ἶριν [z. B. B 786], ἔνιοι δὲ ταύτην καὶ τῆς Ἥρας, Ἀκουσίλαος δὲ καὶ θεῶν πάντων. Φερεκύδης δ’ ὁ Ἀθηναῖος [FGrHist. 3 F 130 I 94] καὶ τὸν Ἑρμῆ· καὶ τὰς Ἁρπυίας τὰ μῆ ⟨λα φ⟩ υλάττειν Ἀκο ⟨υσίλ⟩ αος, Ἐπιμενίδης [3 B 9] δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἑσπερίσιν.

6 — —42, 12 p. 14 G. Ἡσίοδος [Th. 306ff.] ⟨δὲ καὶ⟩ Ἀκουσίλαος ⟨Ἐχίδν⟩ ης καὶ Τυφῶ ⟨νος κύ⟩ να Κέρβε ⟨ρον ἀθά⟩ νατον καὶ ⟨ἄλλα τ⟩ ερατώδη ἔ ⟨κ⟩ γ ⟨ον⟩ α, τόν τε ἀε ⟨τὸν⟩ τὸν καθ’ Ἡσίο ⟨δον [Th. 523] τὸ τ⟩ οῦ Προμ ⟨ηθέως ἧπαρ ἐσθίοντα⟩ .

8 — —43, 1 p. 15 G. γέρων, ἀλλ’ ⟨ἔτυχε⟩ τῆς ἀθανα ⟨σίας Πρω⟩ τεύς· καί τ ⟨ινες ἔλ⟩ εγον Φόρκ ⟨υος εἶ⟩ ναι τοῦτον ⟨πατέρα⟩ , τινὲς Εἰδο ⟨θέασ⟩ Φόρκυν καὶ ⟨τοῦ⟩ Φόρκου Γραία ς . ⟨οὕτωσ⟩ καὶ Ἀκουσί ⟨λαος· Τι⟩ θωνὸν μὲν ⟨ἀθά⟩ νατον ⟨εἶναι γε⟩ ρόντιον καὶ ⟨Ὅμηροσ⟩ ἐν τοῖς ⟨ἀναφερο⟩ μένοις ε ⟨ἰς αὐτόν⟩ , τῶν θηλειῶ ⟨ν δὲ θεῶν⟩ τὰς μὲν τε ⟨λείασ⟩ εἰσάγουσιν, ⟨τὰς δὲ⟩ παρθένους ⟨καὶ⟩ ἀγάμους, τ ⟨ὰς δὲ⟩ πρεσβυτέρας

〈καὶ〉 ὑπ〈εροχω〉τέ〈ρας γα-〉[32c p. 5] μετάς, 〈τινὰς δὲ νε〉ωτέρας ὡς 〈Ἄρτε〉μιν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Εἰρήνην 〈καὶ Δί〉κην.

9 — —45b 5 p. 17 G. τὸν Ἀσκλ〉ηπιὸν δ ' ὑ〉πὸ Διὸς κα〈τακτα〉θῆναι γέγρ〈αφεν Ἡ〈σίοδος [fr. 125] κα〈ὶ Πίν〉δαρος (P. 3, 57?) καὶ Φε〈ρεκύδησ〉 ὁ Ἀθηναῖος [FGrHist. 3 F 35c I 72] καὶ 〈Πανύ〉ασσις [fr. 19 K.] καὶ Ἄνδρων [FGrHist. 10 F 17 I 165] καὶ Ἀκουσίλαος.

9a — —60, 16 p. 32 G. τ〈ὸν δ' Οὐρα〉νὸν Ἀ〈κο〉υσίλαος δείσαντα τοὺς 〈Ἑκατ〉όνχειρας μὴ 〈περιγένω〉νται, ταρτα〈ρῶσαι〉, διότι τοι 〈αῦτ' εἶ〉δε τούτους 〈ἀδικήσαντασ〉.

9b — —46a p. 18, 8 G. 〈π〉ερὶ δὲ 〈...... Ἀ〉κουσεί〈λαος βραχ〉έως καὶ 〈ὡσαύτως Ὅ〉μηρος 〈περὶ τῶν γιγά〉ντων 〈μεμνημόνευ〉κεν.

9c — —34c p. 7, 1 G. ὁ Ἀκουσίλα〈ος δὲ τ〉ὸν Ἡρακλέα 〈πυρὶ τ〉ετελευτη〈κέν〉αι φησί.

10 — —63, 1 p. 34 G. Ἄν〉δρων δ' ἐ〈ν τοῖσ〉 Συγγενικοῖς [FGrHist. 10 F 3 I 161] Ἀ〈δμή〉τωι λέγει τὸν Ἀπόλλω θητεῦσαι Δ〈ιὸσ〉 ἐπιτάξαντος. Ἡσίοδος [fr. 126 Rz. 2] δὲ καὶ Ἀ. μέλλειν μὲν εἰς τὸν Τάρταρον ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐμβληθῆναι, τῆς δ〈ὲ Λητοῦς 〉 ἱκετευσά〈σης ἀν〉δρὶ θητ〈εῦσαι.〉

11 [APOLLODOR.] bibl. II 2 Νιόβης δὲ καὶ Διό ς, ἧι πρώτηι γυναικὶ Ζεὺς θνητῆι ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγού ς.

12 — —II 5 Ἡσίοδος [fr. 187] δὲ καὶ Ἀ. Πειρῆνος αὐτήν [Io] φασιν εἶναι.

13 — —II 6 Ἀ. δὲ γηγενῆ αὐτὸν λέγει.

14 — —II 26 αὗται δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδός [fr. 27] φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο, ὡς δὲ Ἀ. λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτέλισαν.

15 — —II 94 ἕβδομον ἐπέταξεν ἆθλον τὸν Κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. τοῦτον Ἀ. μὲν εἶναί φησι τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί ...

16 — —III 30 Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χίρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη καὶ ἔπειτα ὕστερον ἐν τῶι Κιθαιρῶνι κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀ. λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διό ς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλην ...

17 — —III 133 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατά τινας [Hesiod. fr. 99] Νικόστρατον, ἐκ δούλης Πιερίδος γένος Αἰτωλίδος, ἢ καθάπερ Ἀ. φησι Τηρηίδο ς , Μεγαπένθ η .

18 [APOLLODOR.] bibl. III 156 ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, ὡς δὲ Ἀ. λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος, ὡς δέ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης.

19 —III 199 Ζήτην καὶ Κάλαϊν πτερωτούς, οἳ πλέοντες σὺν Ἰάσονι καὶ τὰς Ἁρπυίας διώκοντες ἀπέθανον, ὡς δὲ Ἀ. λέγει, περὶ Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

20 CLEM. Str. I 102 (II 66, 5 St.) ἦν δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ μὲν Φορωνέα τὸν μετὰ Ἴναχον ὁ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸς καὶ ἡ ἐν Σικυῶνι βασιλεία, πρώτου μὲν Αἰγιαλέως, εἶτα Εὔρωπος, εἶτα Τελχῖνος, καὶ ἡ Κρητὸς ἐν Κρήτηι· Ἀ. γὰρ Φορωνέα πρῶτον ἄνθρωπον γενέσθαι λέγει. IUL. AFRIC. b. EUS. P. E. X 10, 7 (Ogygos) ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῆι Ἀττικῆι κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὡς Ἀ. ἱστορεῖ.

21 DIDYMOS [p. 85 Schmidt] b. MACR. Sat. V 18, 9 ἄμεινον δὲ ἐκεῖνο λέγειν, ὅτι διὰ τὸ πάντων τῶν ποταμῶν πρεσβύτατον εἶναι Ἀχελῶιον τιμὴν ἀπονέμοντας αὐτῶι τοὺς ἀνθρώπους πάντα ἁπλῶς τὰ νάματα τῶι ἐκείνου ὀνόματι προσαγορεύειν. ὁ γοῦν Ἀ. διὰ τῆς πρώτης ἱστορίας

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δεδήλωκεν, ὅτι Ἀχελῶιος πάντων τῶν ποταμῶν πρεσβύτατος· ἔφη γάρ· Ὠκεανὸς δὲ γαμεῖ Τηθὺν ἑαυτοῦ ἀδελφήν · τῶν δὲ γίνονται τρισχίλιοι ποταμο ί , Ἀχελῶιος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος καὶ τετίμηται μάλιστ α.

22 HARPOCR. Ὁμηρίδα ι· ... γένος ἐν Χίωι, ὅπερ Ἀ. ἐν γ, Ἑλλάνικος [FGrHist. 4 F 20 I 111] ἐν τῆι Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησιν ὠνομάσθαι.

23 IOSEPH. ant. Iud. I 107 μαρτυροῦσι δέ μου τῶι λόγωι πάντες οἱ παρ' Ἕλλησι καὶ βαρβάροις συγγραψάμενοι τὰς ἀρχαιολογίας ... καὶ γὰρ καὶ Μανέθων ... καὶ Βηρωσὸς καὶ ... συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις Ἡσίοδός [fr. 256 Rz. 2] τε καὶ Ἑκαταῖος [FGrHist. 1 F 35 I 16] καὶ Ἑλλάνικος [FGrHist. 4 F 202 I 152] καὶ Ἀ. καὶ πρὸς τούτοις Ἔφορος [FGrHist. 70 F 238 II 109] καὶ Νικόλαος [FGrHist. 90 F 141 II 426] ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.

24 PAUSAN. II 16, 4 ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῆι πόλει φασί. ὃν δὲ προσποιοῦσιν Ἀκουσιλάωι λόγον, Μυκηνέα υἱὸν εἶναι Σπάρτωνο ς , Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως, οὐκ ἂν ἔγωγε ἀποδεξαίμην, διότι μηδὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι.

25 SCHOL. APOLL. RHOD. II 1122 [3 B 12] Ἀ. δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις (fr. 152) φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου.

26 —IV 57 Λάτμος ὄρος Καρίας, ἔνθα ἔστιν ἄντρον, ἐν ὧι διέτριβεν Ἐνδυμίων. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεχθεῖσα Ἡρακλεία. ... τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος [fr. 11] μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον 'ἵν' αὐτῶι ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι'. 〈...〉 καὶ Πείσανδρος [FGrHist. 16 F 7 I 181] καὶ Ἀ.

27 —IV 828 Ἀ. Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. Vgl. B 8.

28 —IV 992 Ἀ. ἐν τῆι γ φησίν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι [τὰς σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας, οἱ δὲ τοὺς Γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος [fr. 116 PLG III 185] δὲ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.

29 —1146 περὶ δὲ τοῦ δέρους ὅτι ἦν χρυσοῦν οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν. Ἀ. δὲ ἐν τῶι Περὶ γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναί φησιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

30 SCHOL. HES. Theog. 379 ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον καὶ Νότον] Ἀ. δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναί φησι κατὰ Ἡσίοδον [Th. 870] Βορρᾶ ν , Ζέφυρον καὶ Νότο ν· τοῦ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ ' ἀργέστην ' φησίν.

31 SCHOL. HOMER. AB zu Y 307 Ἀφροδίτη χρησμοῦ ἐκπεσόντος, ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίσηι ἤδη παρηκμακότι συνῆλθεν, τεκοῦσα δ' Αἰνείαν καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως Ἀλεξάνδρωι πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε καὶ μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶι μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσί, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἧτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

32 SCHOL. HOMER. T z. Y 296 Ἀ. ἐν τρίτωι Γενεαλογιῶν κύριον ἤκουσε τὸ 'Ἐχέπωλοσ' οὕτως· ' Κλεωνύμου δ ' Ἀγχίση ς , τοῦ δὲ Ἐχέπωλοσ ' .

33 —HQ z. κ 2 Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱό ς , μητρὸς δὲ ὡς 〈οἱ〉 πλεῖστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος [fr. 3] Προνόης, ὡς δὲ Ἀ., Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Προμηθέω ς .

34 —QV z. λ 520 Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους παῖς λαχὼν τὴν πατρώιαν ἀρχὴν τῆς Μυσίας προίστατο. πυθόμενος δὲ Πρίαμος περὶ τῆς τούτου δυνάμεως ἔπεμψεν ὡς αὐτόν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἐξῆν αὐτῶι διὰ τὴν μητέρα,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῆι μητρὶ αὐτοῦ δῶρον Ἀστυόχηι χρυσῆν ἄμπελον· ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ἐπὶ στρατείαν, ὃν Νεοπτόλεμος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναιρεῖ· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

35 —HV z. ξ 533 Ἐρεχθεὺς ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς ἴσχει θυγατέρα τοὔνομα Ὠρείθυιαν κάλλει διαπρεπεστάτην. κοσμήσας δὲ ταύτην ποτὲ πέμπει κανηφόρον θύσουσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆι Πολιάδι Ἀθηνᾶι. ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος ἐρασθεὶς λαθὼν τοὺς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν κόρην ἥρπασεν. καὶ διακομίσας εἰς Θράικην ποιεῖται γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῶι παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζήτης καὶ Κάλαϊς, οἳ καὶ δι' ἀρετὴν μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ νάκος ἔπλευσαν ἐν τῆι Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

36 —z. ρ 207 Πτερελάου παῖδες Ἴθακος καὶ Νήριτος ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ὤικουν τὴν Κεφαλληνίαν. ἀρέσαν δὲ αὐτοῖς τοῦτο καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ τόπον ἰδόντες εὖ πεποιημένον εἰς συνοικισμὸν διὰ τὸ τῶν παρατεθειμένων ὑψηλότερον εἶναι [καὶ] κατοικήσαντες δεῦρο τὴν Ἰθάκην ἔκτισαν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰθάκου ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ Νηρίτου Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

37 SCHOL. NICANDR. Ther. 11 Ἀ. δέ φησιν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι.

38 SCHOL. PIND. O. IX 70a κοινὰ τὰ περὶ Δευκαλίωνα καὶ Πύρρα ν . καὶ ὅτι τοὺς λίθους κατόπιν ῥίπτοντες ἀνθρώπους ἐποίουν, μαρτυρεῖ Ἀ.

39 — —P. III 25c διὰ τί δὲ προὐτίμησε [Koronis τὸν Ἴσχυν τοῦ Ἀπόλλωνο ς ; Ἀ. φησίν, ὡς κατὰ δέος ὑπεροψίας θνητῶι βουληθεῖσα συνεῖναι.

40 STRAB. X p. 472 Ἀ. δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβιροῦς καὶ Ἡφαίστου Κάμιλλον λέγει, τοῦ δὲ τρεῖς Καβίρου ς , οἷς 〈 *** 〉 〈καὶ τρεῖσ〉 Νύμφας Καβιρίδα ς .

40a PAP. OXYRHYNCH. 1611, fr. 1, 38—85 [Oxyrh. Pap. ed. Grenfell u. Hunt vol. XIII p. 133f.] 〈ὅ〉 τι τὸ παρὰ Θεοφράστωι λεγόμενον ἐν τῶι δευτέρωι Περὶ βασιλείας περὶ τοῦ Καινέως δόρατος τοῦτο· 'καὶ οὗτός ἐστιν ὡς ἀληθῶς ὁ τῶι σκήπτρωι βασιλεύων, ο〈ὐ〉 τῶι δόρατι, καθάπερ ὁ Καινεύς· ἄξιον γὰρ 〈κρα〉τεῖν ὁ Καινεὺς τῶι 〈δόρ〉ατι, ἀλλ' οὐχὶ τῶι σκή〈π〉τρωι, καθάπ〈ερ οἱ ἐν θρ〉ό〈νω〉ι βασιλεῖς, 〈ἡγεῖτο〉, οὐ 〈μὴν〉 ἐδύνατο' π〈ρὸσ〉 τῆς 〈ὑπ' Ἀ〉κουσιλάου 〈τοῦ〉 Ἀργείου καταλ〈εγομένησ〉 ἱστορίας ἀπολῦσα〈ι δεῖ〉· λέγει γὰρ περὶ Καινέα οὕτως· Καινῆι δὲ τῆι Ἐλάτου μίσγεται Ποσιδῶ ν . ἔπειτα (οὐ γὰρ ἦν αὐτ〈ῆ〉ι 〈ἕπ〉ερον παῖδας τεκεῖν οὔ τ ' ἐξ ἐκείνου οὔ τ ' ἐξ ἄλλου οὐδενὸ ς) ποιεῖ αὐτὸν Ποσε〈ι〉δέων ἄνδρα ἄτρω〈το〉 ν , ἰσχὺν ἔχοντα 〈με〉γί〈σ〉τ〈η〉ν τῶν ἀνθρώπων τῶν τότε · καὶ ὅτε τις αὐτὸν κεντοίη σιδήρωι ἢ χαλκῶ ι , ἡλίσκετο μάλιστα χρημάτω ν . καὶ γίγνεται βασιλεὺς οὗτος Λαπιθέων καὶ τοῖς Κενταύροις πολεμέεσκ ε . ἔπειτα στήσας ἀκόν〈τιον ἐν ἀγορῆι θεὸν ἐκέλευεν ἀριθμεῖ ν . θεοῖ〉σι δ ' οὐκ ἦε〈ν ἀρεστό ν , καὶ〉 Ζεὺς ἰδὼν αὐτ〈ὸν τα〉ῦτα ποιοῦντα ἀπειλε ῖ , καὶ ἐφορμᾶι τοὺς Κενταύρου ς , κἀκεῖνοι αὐτὸν κατακόπτουσιν ὄρθιον κατὰ γῆς καὶ ἄνωθεν πέτρην ἐπιτιθεῖσιν σῆμα · καὶ ἀποθνήισκει '· τοῦτ' ἔστιν γὰρ ἴσως τὸ τῶι δόρατι ἄρχειν τὸν Καινέα.

41 SCHOL. PIND. O. VII 42a ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐντετυχηκέναι τῶι ἀχαιῶι ἱστοριογράφωι· ἐκεῖνος γὰρ οὕτως γενεαλογεῖ· Ὑπερόχης Εὐρύπυλος, οὗ Ὄρμενος, οὗ Φέρης, οὗ Ἀμύντωρ, οὗ Ἀστυδάμεια ἡ Τληπολέμου μήτηρ· καὶ αὐτὸς δὲ Ἀμύντωρ εἰς Δία τὸ γένος ἀνάγει.